

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/65/EK IRÁNYELVE

(2005. október 26.)

a kikötővédelem fokozásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A terrorista cselekményből származó védelmi események az egyik legnagyobb fenyegetést jelentik a demokrácia, a szabadság és a béke eszméjére nézve, amelyek az Európai Unió lényegét képezik.
- (2) A kikötők területén tartózkodó személyeket, a kikötői infrastruktúrát és berendezéseket meg kell védeni a védelmi eseményektől és azok pusztító hatásától. Ez a védelem a közlekedést igénybe vevők, a gazdaság és általában az egész társadalom javát szolgálja.
- (3) 2004. március 31-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a hajók és kikötőlétesítmények védelmének fokozásáról szóló, 2004. március 31-i 725/2004/EK rendeletet ⁽⁴⁾. A rendelet által előírt tengeri védelmi intézkedések csak egy részét alkotják a tengeri szállítási lánc egészére kialakítandó megfelelő szintű védelem eléréséhez szükséges intézkedéseknek, mivel hatálya a hajók fedélzetén, valamint a hajó/kikötő közti közvetlen összeköttetés tekintetében foganatosítandó védelmi intézkedésekre korlátozódik.

(4) A tengeri és kikötői tevékenységek lehető legteljesebb védelmének biztosítása érdekében az érintett tagállam által minden egyes kikötő vonatkozásában meghatározott határokon belül kikötővédelmi intézkedéseket kell bevezetni, biztosítva ezáltal, hogy a kikötői tevékenységi területek biztonságának növelése is segítse a 725/2004/EK rendelet alkalmazásaként foganatosított védelmi intézkedéseket. Ezen intézkedések mindazon kikötőkre vonatkoznak, amelyekben egy vagy több, a 725/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó kikötőlétesítmény található.

(5) Az ebben az irányelvben meghatározott védelmi célt megfelelő intézkedések meghozatalával kell elérni a tagállamok nemzetbiztonsági szabályainak, valamint az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján foganatosítható intézkedéseknek a sérelme nélkül.

(6) A tagállamok részletes védelmi felmérésekre támaszkodva meghatározzák a kikötőterületnek a védelem szempontjából lényeges pontos határait, valamint a megfelelő kikötővédelem által megkövetelt különféle intézkedéseket. Ezen intézkedések a mindenkor alkalmazandó védelmi szint függvényében különbözőek kell, hogy legyenek, és a kikötő különböző részeinek eltérő védelmi profilját kell, hogy tükrözzék.

(7) A tagállamok a kikötővédelmi felmérések megállapításait magukban foglaló kikötővédelmi terveket fogadják el. A védelmi intézkedések hatékonysága az összes érintett fél közti világos feladatmegosztást, valamint rendszeres gyakorlatokat is megkövetel. Az egyértelmű feladatmegosztásnak és a végrehajtási eljárásoknak kikötővédelmi terv formájában történő rögzítése úgy tekinthető, hogy hozzájárul a megelőző és a kiigazító jellegű kikötővédelmi intézkedések hatékonyságának növeléséhez.

(8) A ro-ro hajók különösen ki vannak téve a védelmi eseményeknek, főként, ha személyszállításra és teherszállításra egyaránt használják őket. Kockázateértékelések alapján megfelelő intézkedéseket kell foganatosítani, amelyek szavatolják, hogy a hazai és nemzetközi útvonalakon ro-ro hajóval történő szállításra szánt személy- és áruszállító járművek nem jelentenek kockázatot a hajóra, utasaira, személyzetére vagy rakományára nézve. Az intézkedéseket olyan módon kell végrehajtani, hogy ezek a lehető legkisebb fennakadást okozzák a működés során.

⁽¹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 28. o.

⁽²⁾ HL C 43., 2005.2.18., 26. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. május 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. október 6-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 129., 2004.4.29., 6. o.

- (9) A tagállamoknak gyakorlati tanácsok nyújtásával megbízott kikötővédelmi bizottságok felállítását kell biztosítaniuk az irányelv hatálya alá tartozó kikötőkben.
- (10) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelemmel kapcsolatos hatáskörök minden érintett fél számára teljesen egyértelműek legyenek. A tagállamok nyomon követik a védelmi szabályok betartását, egyértelműen meghatározzák a hatáskörrel bíró hatóságot az összes kikötőjükbe, jóváhagyják a kikötőikre vonatkozó összes védelmi felmérést és védelmi tervet, védelmi szinteket állítanak fel és megfelelő tájékoztatást nyújtanak ezekről, valamint gondoskodnak arról, hogy az intézkedésekről is megfelelően nyújtsanak tájékoztatást, azokat hajtsák végre és hangolják össze.
- (11) A tagállamok jóváhagyják a felméréseket és terveket, és nyomon követik ezek kikötőikben történő végrehajtását. A kikötői forgalom zavarásának, valamint az ellenőrző szervek adminisztratív terheinek minimálisra csökkentése érdekében az irányelv végrehajtásának bizottsági nyomon követését a 725/2004/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében előírt ellenőrzésekkel együtt kell lefolytatni.
- (12) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság és a tagállamok közti kapcsolattartási pont szerepét egy kikötővédelmi tájékoztatási központ vegye át. A Bizottságot tájékoztatják, hogy az elvégzett védelmi felmérések alapján mely kikötők tartoznak az irányelv hatálya alá.
- (13) A kikötőkre vonatkozó közösségi politika értelmében elfogadott intézkedések tényleges és egységes alkalmazása a politika finanszírozásával összefüggő fontos kérdéseket vet fel. A védelmi többletintézkedések finanszírozása nem vezethet versenytorzulásokhoz. A Bizottságnak legkésőbb 2006. június 30-ig be kell mutatnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedések költségeiről készített vizsgálat megállapításait, különös tekintettel a finanszírozás megosztásának módjára a hatóságok, a kikötői hatóságok és az üzemeltetők között.
- (14) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen az Európai Unió alapjogi chartája állapít meg.
- (15) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell megállapítani.
- (16) Az ezen irányelv mellékletei részletes rendelkezéseinek kiigazítása vagy kiegészítése érdekében – a nemzetközi jogi eszközök fejlődésére és a szerzett tapasztalatokra figyelemmel – meg kell határozni az ezen irányelv kiigazítására szolgáló eljárást az irányelv hatályának kiterjesztése nélkül.
- (17) Mivel ezen irányelv célja – nevezetesen a megfelelő intézkedéseknek a tengeri szállítási és kikötői politika területén történő kiegyensúlyozott bevezetése – ezen irányelv európai dimenziója miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ezen irányelv a kikötővédelem célja megvalósításának érdekében megkövetelt alapvető közös szabályokra szorítkozik, és az e célhoz szükséges mértéket nem haladja meg.
- (18) Mivel ezen irányelv a tengeri kikötőkre vonatkozik, a benne foglalt kötelezettségek nem alkalmazandók Ausztriára, a Cseh Köztársaságra, Magyarországra, Luxemburgia és Szlovákiára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ezen irányelv fő célja a kikötővédelem növelését célzó közösségi intézkedések bevezetése és végrehajtása a védelmi eseményekkel szemben. Ez az irányelv biztosítani kívánja továbbá, hogy a kikötővédelem növelése javítsa a 725/2004/EK rendelet alkalmazásaként foganatosított védelmi intézkedéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések a következők:

- a) a kikötővédelmi intézkedésekre vonatkozó alapvető közös szabályok;
- b) e szabályok végrehajtási mechanizmusa;
- c) a megfelelő nyomon követési mechanizmusok.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv olyan védelmi intézkedéseket állapít meg, amelyeket a kikötőkben be kell tartani. A tagállamok alkalmazhatják ezen irányelv rendelkezéseit a kikötőkhöz kapcsolódó területekre is.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) Az ezen irányelvben megállapított intézkedéseket a tagállamok területén elhelyezkedő összes olyan kikötőre alkalmazni kell, amelyben a 725/2004/EK rendeletben meghatározott, jóváhagyott kikötőlétesítményi védelmi terv hatálya alá tartozó egy vagy több kikötőlétesítmény található. Ez az irányelv a kikötőkben található katonai létesítményekre nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok – a kikötővédelmi felmérésből származó információk megfelelő figyelembevételével – minden kikötő esetében meghatározzák a kikötő határait ezen irányelv szerint.

(4) Amennyiben egy kikötőlétesítménynek a 725/2004/EK rendelet szerinti határait a tagállam mint a ténylegesen a kikötőhöz tartozót határozta meg, a 725/2004/EK rendelet vonatkozó rendelkezései ezen irányelv rendelkezéseivel szemben elsőbbséget élveznek.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kikötő”: a kikötő helye szerinti tagállam által meghatározott határokkal rendelkező, tengeri kereskedelmi szállítási műveletek megkönnyítésére szolgáló létesítményekből és berendezésekből álló bármely föld- és vízterület;
2. „hajó/kikötő kapcsolat”: olyan kölcsönhatások, amelyek akkor jelentkeznek, amikor egy hajót közvetlenül és azonnal érintenek a személyek vagy áruk hajóra vagy hajóról történő mozgatásával, vagy a hajó részére vagy a hajóról nyújtott kikötői szolgáltatásokkal összefüggő tevékenységek;
3. „kikötőlétesítmény”: az a helyszín, ahol a kikötő/hajó összeköttetés létrejön; ebbe adott esetben beletartoznak a horgonyzóhelyek, veszteglőhelyek és a nyílt tengerről a kikötőbe vezető hajóútak is;
4. „kikötővédelmi tájékoztatási központ”: a Bizottság és a többi tagállam részére kapcsolattartási pontként szolgáló, minden egyes tagállam által kijelölt szerv, amelynek feladata az ezen irányelvben meghatározott kikötővédelmi intézkedések alkalmazásának megkönnyítése, figyelemmel követése, és az ezzel kapcsolatos információk szolgáltatása;
5. „kikötővédelmi hatóság”: az adott kikötő védelmi ügyeiért felelős hatóság.

4. cikk

A 725/2004/EK rendelet értelmében hozott intézkedésekkel való összehangolás

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv által bevezetett kikötővédelmi intézkedéseket a 725/2004/EK rendelet értelmében hozott intézkedésekkel szorosan összehangolják.

5. cikk

Kikötővédelmi hatóság

(1) A tagállamok minden kikötőben, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, kijelölnek egy kikötővédelmi hatóságot. Ugyanaz a kikötővédelmi hatóság több kikötőbe is kinevezhető.

(2) A kikötővédelmi hatóság felelős a kikötővédelmi felmérések megállapításain alapuló kikötővédelmi tervek elkészítéséért és végrehajtásáért.

(3) A tagállamok a 725/2004/EK rendelet értelmében vett „illetékes tengeri védelmi hatóságot” is kinevezhetnek kikötővédelmi hatóságnak.

6. cikk

Kikötővédelmi felmérés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó kikötőkre vonatkozóan kikötővédelmi felmérések készüljenek. Ezen felmérések kellően figyelembe veszik a kikötő különböző részeinek sajátosságait, valamint – ha az adott tagállam illetékes hatóságai ezt lényegesnek ítélik – a kikötővel határos területeket, amennyiben ezek hatással vannak a kikötő biztonságára, továbbá figyelembe veszik a 725/2004/EK rendelet értelmében a kikötő határain belül található kikötőlétesítményekről készített kikötővédelmi felméréseket.

(2) Minden kikötővédelmi felmérés végrehajtásakor figyelembe kell venni az I. mellékletben meghatározott részletes minimumkövetelményeket.

(3) A kikötővédelmi felméréseket a 11. cikkben említett, elismert védelmi szervezet is elkészítheti.

(4) A kikötővédelmi felméréseket az érintett tagállamnak jóvá kell hagynia.

7. cikk

Kikötővédelmi terv

(1) A kikötővédelmi felmérések megállapításainak figyelembevételével a tagállamok gondoskodnak a kikötővédelmi tervek kidolgozásáról, folyamatos végrehajtásáról és naprakésszé tételéről. A kikötővédelmi tervek megfelelően kezelik a különböző kikötőrészek sajátosságait és beépítik a 725/2004/EK rendelet értelmében megállapított kikötőhatárokra belül található kikötőlétesítményekről összeállított kikötővédelmi felméréseket.

(2) A kikötővédelmi tervek a 8. cikkben említett különböző védelmi szintek mindegyikére meghatározzák:

- a) a követendő eljárásokat;
- b) a foganatosítandó intézkedéseket;
- c) a végrehajtandó fellépéseket.

(3) Minden kikötővédelmi terv figyelembe kell, hogy vegye a II. mellékletben meghatározott részletes minimumkövetelményeket. A kikötővédelmi terv adott esetben és a megfelelő mértékig kiterjed különösen az utas és járműszállító tengerjáró hajókra behajózó utasokra és járművekre alkalmazandó védelmi intézkedésekre. Nemzetközi tengeri szállítási szolgáltatások esetében az érintett tagállamok együttműködnek a védelmi felmérés összeállításában.

(4) A kikötővédelmi terveket a 11. cikkben említett, elismert védelmi szervezet is kidolgozhatja.

(5) A kikötővédelmi terveket végrehajtásuk előtt az érintett tagállamnak jóvá kell hagynia.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelmi tervek végrehajtását nyomon kövessék. A nyomon követést a kikötőben végzett egyéb ellenőrző tevékenységekkel össze kell hangolni.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a III. mellékletben felsorolt védelmi gyakorlati képzési alapkövetelmények figyelembevételével megfelelő gyakorlati képzésre kerüljön sor.

8. cikk

Védelmi szintek

(1) A tagállamok a kikötőkre, kikötőrészekre vagy a kikötő alterületeire alkalmazandó többszintű védelmi rendszert vezetnek be.

(2) A 725/2004/EK rendeletnek megfelelően három védelmi szintet kell megállapítani:

- „1. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél folyamatosan megfelelő minimális védelmi intézkedéseket kell fenntartani,
- „2. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél a védelmi esemény fokozott veszélye miatt bizonyos ideig további megfelelő védelmi intézkedéseket kell fenntartani,
- „3. védelmi szint”: az a fokozat, amelynél korlátozott ideig további különleges védelmi intézkedéseket kell fenntartani, ha a védelmi esemény valószínű vagy közvetlen bekövetkezéssel fenyeget, még akkor is, ha annak pontos célpontját nem lehet azonosítani.

(3) A tagállamok minden kikötő vagy kikötőrész esetében meghatározzák az ott alkalmazandó védelmi szinteket. A tagállamok minden védelmi szintre a különböző kikötőrészekre alkalmazandó eltérő védelmi intézkedéseket írhatnak elő a kikötővédelmi felmérés megállapításainak függvényében.

(4) A tagállamok a megfelelő személlyel vagy személyekkel közlik az egyes kikötőkben vagy kikötőrészekben érvényben lévő védelmi szintet, valamint az ezzel kapcsolatos bármilyen változást.

9. cikk

Kikötővédelmi tiszt

(1) Az érintett tagállam az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden kikötőbe kinevez egy kikötővédelmi tisztet. A lehetőségekhez mérten minden kikötőnek saját kikötővédelmi tiszttel kell rendelkeznie, de adott esetben több kikötőnek közös kikötővédelmi tisztje is lehet.

(2) A kikötővédelmi tiszt a kapcsolattartási pont a kikötővédelemmel összefüggő kérdésekben.

(3) Ha a kikötővédelmi tiszt nem azonos a 725/2004/EK rendeletet alapján kinevezett kikötőlétesítmény-védelmi tiszttel (tisztekkel), ezek szoros együttműködését biztosítani kell.

10. cikk

Felülvizsgálatok

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kikötővédelmi felméréseket és a kikötővédelmi terveket megfelelően felülvizsgálják. A felülvizsgálatot legalább öt évente egyszer el kell végezni.

(2) A felülvizsgálat hatályára a 6., illetve a 7. cikkben foglaltak az irányadók.

15. cikk

11. cikk

Elismert védelmi szervezet

A tagállamok az ezen irányelvben megállapított célok teljesítése érdekében elismert védelmi szervezeteket jelölhetnek ki. Az elismert védelmi szervezeteknek a IV. mellékletben megállapított feltételeknek kell megfelelniük.

12. cikk

Kikötővédelmi tájékoztatási központ

A tagállamok a kikötővédelmi kérdések kezelésére tájékoztatási központot jelölnek ki. A tagállamok a kikötővédelmi kérdések kezelésére a 725/2004/EK rendelet alapján kijelölt tájékoztatási központot is kijelölhetik. A kikötővédelmi tájékoztatási központ a Bizottsággal közli az ezen irányelv hatálya alá tartozó kikötők jegyzékét, valamint a jegyzékben történt változásokat.

13. cikk

A végrehajtás és a megfelelés ellenőrzése

(1) A tagállamok a kikötővédelmi tervek elkészítésének és végrehajtásának megfelelő és rendszeres felügyeletét biztosító rendszert állítanak fel.

(2) A Bizottság a 12. cikkben említett tájékoztatási központokkal együttműködve nyomon követi ezen irányelv tagállamok általi végrehajtását.

(3) Ezt a nyomon követést a 725/2004/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében előírt ellenőrzésekkel együtt kell lefolytatni.

14. cikk

Kiigazítások

Az I–IV. melléklet rendelkezései a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, ezen irányelv hatályának kiterjesztése nélkül módosíthatók.

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 725/2004/EK rendelet alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam egy hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

16. cikk

Bizalmas jelleg és információszolgáltatás

(1) Ezen irányelv alkalmazása során a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozatban ⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o. foglaltaknak megfelelően a Bizottság meghozza a megfelelő intézkedéseket azon bizalmas jellegűnek minősülő információk védelmére, amelyekhez hozzáféréssel rendelkezik vagy amelyeket a tagállamok a rendelkezésére bocsátanak.

A tagállamok vonatkozó nemzeti jogszabályaikkal összhangban hasonló intézkedéseket hoznak.

(2) Az ezen irányelvvel kapcsolatos védelmi ellenőrzéseket végző vagy bizalmas információkat kezelő személyzetnek azon tagállam által elvégzendő megfelelő szintű biztonsági átvilágításon kell átesnie, amely tagállamnak e személyek az állampolgárai.

17. cikk

Szankciók

A tagállamok biztosítják, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat vezessenek be az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megszegése ellen.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o. A legutóbb a 2005/94/EK, Euratom határozattal (HL L 31., 2005.2.4., 66. o.) módosított határozat.

18. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. június 15-ig megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a fő rendelkezéseit, amelyeket ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

19. cikk

Értékelő jelentés

A Bizottság legkésőbb 2008. december 15-ig, és azt követően ötévente értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely többek között a 13. cikk értelmében

kapott információkon alapul. A jelentésben a Bizottság elemzi a tagállamok megfelelését ezen irányelvnek és a hozott intézkedések eredményességét. Amennyiben szükséges, további intézkedésekre tesz javaslatot.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a címzettjei azon tagállamok, amelyek a 2. cikk (2) bekezdésében említett kikötőkkel rendelkeznek.

Kelt Strasbourgban, 2005. október 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök

D. ALEXANDER

I. MELLÉKLET

KIKÖTŐVÉDELMI FELMÉRÉS

A kikötővédelmi felmérés az alapja a kikötővédelmi terv összeállításának és végrehajtásának. A kikötővédelmi felmérés legalább a következőkre terjed ki:

- a védelmet igénylő jelentős vagyontárgyak és infrastrukturális elemek azonosítása és felmérése,
- a vagyontárgyakat és az infrastruktúrát esetlegesen fenyegető veszélyek meghatározása, valamint bekövetkezésük valószínűségének megállapítása a védelmi intézkedések kidolgozása és rangsoruk felállítása céljából,
- az ellenintézkedések és eljárási változtatások meghatározása, kiválasztása és rangsoruk felállítása, valamint annak megállapítása, hogy ezek mennyire hatékonyak a sérülékenység csökkentésében; valamint
- a gyenge pontok meghatározása, ideértve az infrastruktúra, a politikák és eljárások emberi tényezőit is.

Ebből a célból a felmérés legalább:

- meghatározza a kikötővédelem szempontjából lényeges összes területet, így a kikötő határait. Ez magában foglalja a már a 725/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó kikötőlétesítményeket, amelyek kockázatértékelése az előbbiek alapjául szolgál,
- meghatározza a kikötőlétesítményekre vonatkozó, valamint más kikötővédelmi intézkedések közti kapcsolatból eredő védelmi kérdéseket,
- meghatározza, hogy a kikötőszemélyzet mely tagjait kell magas kockázatú területeken való tevékenységük miatt háttérellenőrzésnek és/vagy biztonsági átvilágításnak alávetni,
- szükség esetén a kikötőt felosztja aszerint, hogy annak részei vagy alterületei mennyire valószínű célpontjai egy védelmi eseménynek, nemcsak saját közvetlen, lehetséges célponti sajátosságai alapján, hanem lehetséges összekötő szerepük alapján is, amikor a célpontok a szomszédos területek,
- meghatározza a kockázatok változását, például a időnyekhez kötődő kockázatváltozást,
- meghatározza minden egyes alterület egyedi jellemzőit, például elhelyezkedését, megközelítési útvonalait, villamosenergia-ellátását, kommunikációs rendszerét, tulajdoni viszonyait, használóit, valamint egyéb, a védelem szempontjából lényegesnek ítélt elemeit,
- meghatározza a kikötő lehetséges fenyegetettségi forráskönyveit. Az egész kikötő vagy a kikötői infrastruktúra egyes részei, a kikötő területén belül található rakomány, poggyász, személyek vagy szállítóberendezések egy meghatározott fenyegetés közvetlen célpontjai lehetnek,
- meghatározza a fenyegetettségi forráskönyv pontos következményeit. A következmények egy vagy több alterületre lehetnek hatással. A közvetlen és a közvetett következményeket egyaránt meg kell határozni. Különleges figyelmet kell fordítani az emberi életet fenyegető kockázatokra,
- meghatározza egy védelmi esemény esetleges halmazott hatásait,

- meghatározza minden egyes terület sebezhető pontjait,
 - meghatározza az általános kikötővédelem szempontjából lényeges összes szervezeti szempontot, ideértve az összes biztonsággal összefüggő hatóságok felosztását, a hatályos szabályokat és eljárásokat,
 - meghatározza a kikötővédelem átfogó koncepciójának gyenge pontjait szervezeti, jogalkotási és eljárási szinten,
 - meghatározza a különösen gyenge pontok csökkentését célzó intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket. Különleges figyelmet kell fordítani a megközelítési útvonalak ellenőrzésének, illetve az egész kikötő vagy egyes kikötőrészek megközelítése korlátozásának szükségességére és mikéntjére, ideértve az utasok, kikötői alkalmazottak vagy más ott dolgozók, látogatók és hajószemélyzet azonosítását, a terület- vagy tevékenységfigyelés feltételeinek, valamint a rakomány- és poggyászellenőrzésnek a meghatározását. Az intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket a feltételezett kockázat – amely kikötő-területenként más és más lehet – függvényében kell kialakítani,
 - meghatározza azt, hogy az intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket a védelmi szint növelése esetén milyen módon kell megerősíteni,
 - meghatározza azokat a különleges követelményeket, amelyeknek a hagyományos védelmi problémák – mint például „gyanús” rakomány, poggyász, hajófenék, felszerelés vagy személyek, gazdátlan csomagok, ismert veszélyek (például robbanószerkezetek) – kezelése során meg kell felelni. Ezeknek a követelményeknek vizsgálniuk kell, hogy milyen feltételek fennállta esetén célravezető a veszélyt a felmerülése helyszínén, vagy inkább egy biztonságos területre történő áthelyezést követően elhárítani,
 - meghatározza a következmények csökkentését és enyhítését célzó intézkedéseket, eljárásokat és fellépéseket,
 - rögzíti a meghatározott konkrét intézkedések, eljárások és fellépések megfelelő és alapos végrehajtását lehetővé tévő feladatleosztást,
 - adott esetben külön figyelmet fordít az egyéb védelmi tervekkel (például kikötőlétesítményi védelmi tervekkel) és a meglévő védelmi intézkedésekkel való kapcsolatra. Figyelmet kell fordítani az egyéb elhárítási tervekkel (például olajszállító hajók katasztrófaelhárítási tervével, kikötői váratlan események elhárítási tervével, egészségügyi beavatkozási tervvel, nukleáris katasztrófaelhárítási tervvel stb.) való kapcsolatra is,
 - meghatározza az intézkedések és eljárások végrehajtásához szükséges kommunikációs követelményeket,
 - külön figyelmet kell fordítani a védelem szempontjából érzékeny információk kiszolgáltatásának megakadályozását szolgáló intézkedésekre,
 - meghatározza az összes közvetlenül érintett személy, valamint adott esetben a nagyközönség számára is azokat a követelményeket, amelyek ismerete elvárható.
-

II. MELLÉKLET

KIKÖTŐVÉDELMI TERV

A kikötővédelmi terv a kikötő biztonságához szükséges előírásokból áll. A kikötővédelmi terv a kikötővédelmi felmérés megállapításain alapul. A kikötővédelmi terv világos és részletes intézkedéseket fogalmaz meg. Olyan ellenőrző mechanizmust ír elő, amely szükség esetén lehetővé teszi megfelelő korrigáló intézkedések foganatosítását.

A kikötővédelmi terv:

- meghatározza a kikötővédelem szempontjából fontos összes területet. A kikötővédelmi felméréstől függően az intézkedések, eljárások és fellépések alterületeként eltérhetnek. Egyes alterületek ugyanis szigorúbb megelőző intézkedéseket követelhetnek meg, mint mások. Különleges figyelmet kell fordítani az alterületeknek a kikötővédelmi felmérésben meghatározott összekötő pontjaira,
- biztosítja az eltérő biztonsági jellemzőkkel rendelkező területekre alkalmazandó védelmi intézkedések összehangolását,
- szükség esetén a kikötő különböző alterületei, a változó védelmi szintek, valamint az egyes titkosszolgálati szempontok függvényében eltérő védelmi intézkedéseket vezet be,
- meghatározza a kikötővédelem növelését támogató szervezeti struktúrát.

Ezen általános elemekre építve a kikötővédelmi terv a feladatokat és a munkaterveket a következő területeken határozza meg:

- megközelítési követelmények. Bizonyos alterületeken ezek a követelmények csak akkor lépnek hatályba, ha a védelmi szintek egy minimális küszöbértéket átlépnek. A kikötővédelmi terv kimerítően tartalmazza az összes követelményt és küszöbértéket,
- személyazonosság-, poggyász- és rakomány-ellenőrzési követelmények. Ezen követelményeknek az alterületekre való alkalmazása, illetve a különböző alterületekre teljes mértékben való alkalmazása tetszőleges. Az adott alterületre belépő vagy ott tartózkodó személyek ellenőrzés alá vonhatók. A kikötővédelmi terv megfelelő választ ad a kikötővédelmi felmérés megállapításaira, amely az egyes alterületek és védelmi szintek biztonsági követelményeinek meghatározására szolgáló eszköz. Amennyiben kikötővédelmi célokra különleges személyazonosító kártyák kerülnek kifejlesztésre, világos eljárásokat kell kialakítani ezen okmányok kibocsátására, használatának ellenőrzésére, valamint visszaadására. Ezen eljárásokat egyes kikötőhasználói csoportok sajátosságainak figyelembevételével kell kialakítani, és olyan különintézkedéseket kell bevezetni, amelyek lehetővé teszik a megközelítési követelmények negatív hatásának csökkentését. Ezen kategóriáknak legalább a hajószemélyzetre, a hatósági személyekre, a rendszeresen a kikötőben dolgozó vagy oda látogató személyekre, a kikötőben lakó helyi lakosokra, valamint az alkalmanként a kikötőben dolgozó vagy oda látogató személyekre kell kiterjedniük,
- a rakomány-, poggyász- és utasellenőrző hatóságokkal való kapcsolat. Szükség esetén a tervnek elő kell irányoznia ezen hatóságok információs átvilágítási rendszereinek összekapcsolását, ideértve adott esetben a megérkezést megelőző átvilágító rendszereket is,
- a gyanús rakomány, poggyász, hajófenék, felszerelés vagy személyek kezelésére szolgáló eljárások és intézkedések, ideértve egy biztonságos terület kijelölését is; valamint a kikötővédelmi problémák és a kikötővédelmi események esetén alkalmazandó eljárások és intézkedések,
- az alterületek vagy az alterületeken belül folytatott tevékenységek megfigyelésére vonatkozó követelmények. A technikai megoldások szükségessége és maguk a lehetséges megoldások egyaránt a kikötővédelmi felmérés függvényében kerülnek megállapításra,

- jelzéssel való ellátás. A megközelítési és/vagy ellenőrzési követelményhez kötött területeket megfelelő módon jelzéssel kell ellátni. Az ellenőrzési és megközelítési követelményeket az összes vonatkozó jogszabály és gyakorlat kellő figyelembevételével kell felállítani. A tevékenységek nyomon követését – amennyiben ezt a nemzeti jogszabályok előírják – a megfelelő módon jelezni kell,
 - kommunikáció és biztonsági átvilágítás. A tervben foglalt biztonsági átvilágítási szabályoknak megfelelően az összes védelemmel összefüggő lényeges információt megfelelő módon kommunikálni kell. Bizonyos információk érzékenysége miatt a kommunikációnak a szükséges mérték elvét kell követnie, de szükség esetén a nagyközönségnek szánt kommunikációs eljárásokat is magában foglalja. A biztonsági átvilágítási szabályok a terv részét képezik és a védelem szempontjából érzékeny információk jogosulatlan kiszolgáltatása elleni védelmét célozzák,
 - a védelmi események jelentése. A gyors reagálás biztosítása érdekében a kikötővédelmi terv a bármely védelmi eseménynek a kikötővédelmi tiszt és/vagy az illetékes hatóság felé történő jelentésére vonatkozó egyértelmű jelentéstételi követelményeket állít fel,
 - más megelőző tervekkel vagy tevékenységekkel való integráció. A tervnek a kikötőben érvényben lévő más megelőző tervekkel és ellenőrző tevékenységekkel való integrációra külön ki kell térnie,
 - az egyéb elhárítási tervekhez való illeszkedés és/vagy különleges elhárítási intézkedések, eljárások és fellépések bevonása. A tervnek részleteznie kell az egyéb elhárítási és katasztrófatervekkel való kölcsönhatást és összehangolást. A tervek közti ellentmondásokat és hiányosságokat szükség esetén fel kell oldani, illetve pótolni kell,
 - képzési és gyakorlati követelmények,
 - operatív kikötővédelmi szervezet és munkamódszerek. A kikötővédelmi terv tartalmazza a kikötővédelmi szervezet részletes felépítését, feladatmegosztását és munkafolyamatait. Adott esetben a kikötőlétesítményvédelmi és hajóvédelmi tisztekkel való koordinációra is kitér. Amennyiben létezik kikötővédelmi bizottság, ennek feladatait is megszabja,
 - a kikötővédelmi terv kiigazítására és frissítésére szolgáló eljárások.
-

III. MELLÉKLET

A VÉDELMI GYAKORLATI KÉPZÉSRE VONATKOZÓ ALAPKÖVETELMÉNYEK

A különböző típusú gyakorlati képzéseket, amelyeken részt vehetnek a kikötőlétesítmények védelmi tisztjei, a tagállamok megfelelő hatóságai, társaságok védelmi tisztjei vagy hajóvédelmi tisztek, a lehetőséghez mérten, de naptári évenként legalább egy alkalommal meg kell tartani azzal, hogy a gyakorlati képzések között eltelt idő a 18 hónapot nem haladhatja meg. A társaságok védelmi tiszteknek vagy hajóvédelmi tiszteknek a közös gyakorlati képzésben történő részvételére vonatkozó kérelmeknek figyelemmel kell lenniük a hajó biztonságára és a hajó tevékenységére gyakorolt lehetséges következményekre. E gyakorlati képzéseken a kommunikációt, a koordinációt, a források rendelkezésre állását és a reagálást kell vizsgálni. A gyakorlati képzések lehetnek:

1. valós méretben vagy valós környezetben lefolytatottak;
2. elméleti szimulációk vagy szemináriumok; illetve
3. más gyakorlatokkal, például katasztrófaelhárítási vagy egyéb, kikötői hatósági gyakorlatokkal kombinált gyakorlatok.

IV. MELLÉKLET

AZ ELISMERT VÉDELMI SZERVEZETEKKEK SZEMBEN TÁMASZTOTT KÖVETELMÉNYEK

Az elismert védelmi szervezetnek képesnek kell lenni az alábbiak bizonyítására:

1. megfelelő szakértelemmel rendelkezik a kikötővédelem vonatkozó kérdéseiben;
2. megfelelő ismeretekkel rendelkezik a kikötői műveletekről, ideértve a kikötőtervezésre és építésre vonatkozó ismereteket is;
3. megfelelő ismeretekkel rendelkezik a kikötővédelmet esetlegesen érintő egyéb, védelmi szempontból lényeges műveletekről;
4. képes a kikötővédelmet fenyegető valószínű kockázatok felmérésére;
5. képes személyzete kikötővédelmi szakértelmének fenntartására és javítására;
6. képes személyzete folyamatos megbízhatóságának nyomon követésére;
7. képes a védelem szempontjából érzékeny anyagok jogosulatlan kiszolgáltatásának vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférésnek a megakadályozását szolgáló intézkedések fenntartására;
8. ismeri a vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogszabályokat és védelmi követelményeket;
9. ismeri a védelem elleni aktuális veszélyeket és ezek formáit;
10. képes felismerni és észlelni a fegyvereket, veszélyes anyagokat és berendezéseket;
11. képes felismerni – megkülönböztetés nélkül – a kikötővédelemre valószínűleg veszélyt jelentő személyek jellegzetességeit és viselkedési módjait;
12. ismeri a védelmi intézkedések kijátszására használt módszereket;
13. ismeri a védelmi és figyelőberendezéseket és rendszereket, valamint ezek működési korlátait.

Az az elismert védelmi szervezet, amely adott kikötő tekintetében kikötővédelmi felmérést végzett vagy a kikötővédelmi felmérés felülvizsgálatát, nem készítheti el ugyanennek a kikötőnek a kikötővédelmi tervét vagy ennek felülvizsgálatát.
